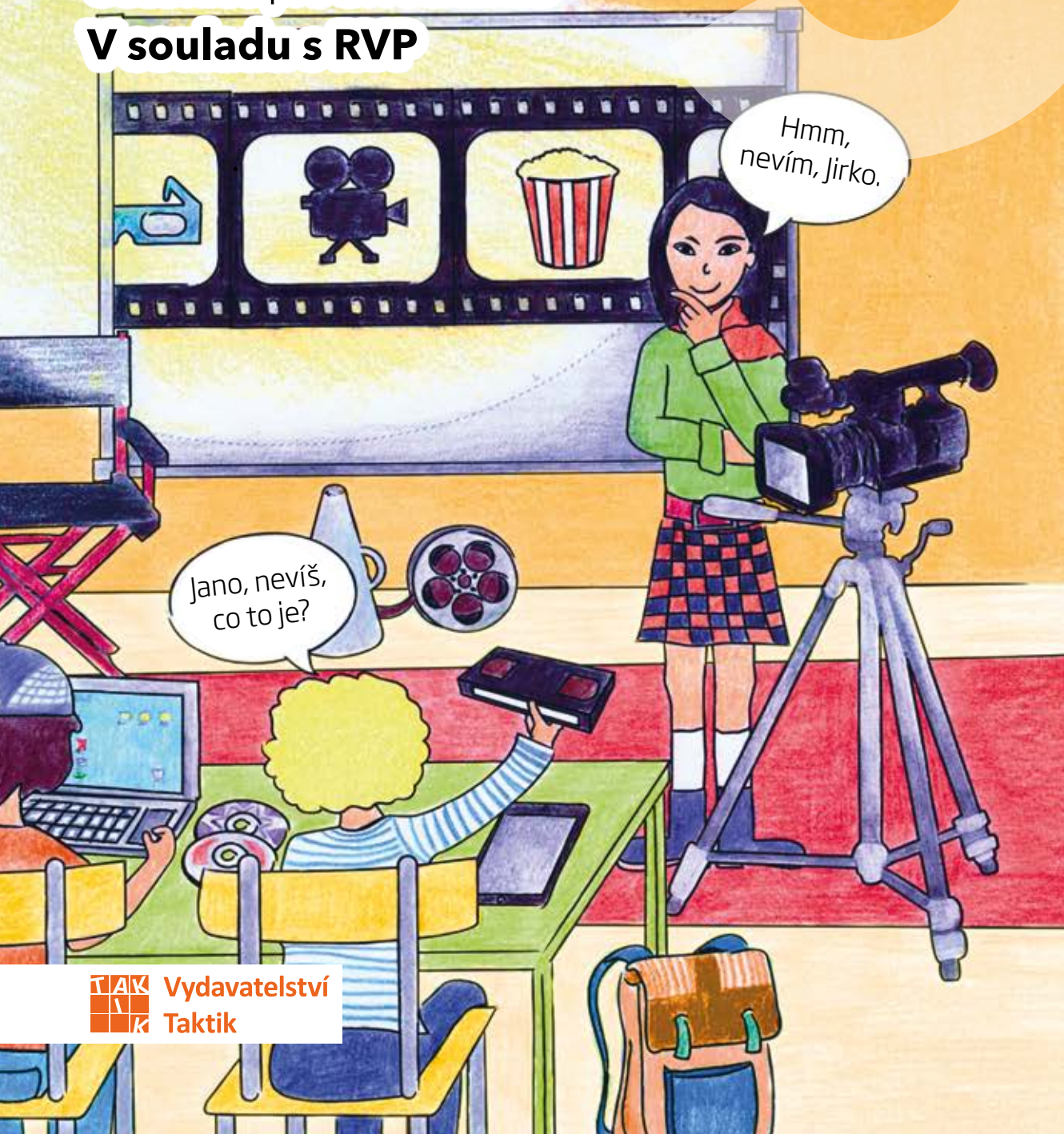

HRAVÁ

ČEŠTINA

Učebnice pro 5. ročník ZŠ

V souladu s RVP

Vydavatelství
Taktik

HRAVÁ

ČEŠTINA 5

Další náměty a úlohy vztahující se i k jiným předmětům jsou označené těmito piktogramy:

– výtvarná výchova

– přírodověda

– hudební výchova

– vlastivěda

– informatika

Vysvětlení dalších symbolů:

– skupinová práce

– náročnější úloha

– ověř si ve slovníku nebo na internetu / rozšiřování čtenářské gramotnosti

HRAVÁ ČEŠTINA 5

Učebnice pro 5. ročník ZŠ

Autorka: Mgr. Drahůše Čavnická

Odborná spolupráce: Mgr. Jana Olžbutová, Mgr. Zdena Effová, Bc. Václav Placák, Jan Kudrnáč

Recenzenti: Doc. PhDr. Jana Bartůňková, CSc., Mgr. Jana Nedvědová

Jazyková korektura: Mgr. Věra Štefánková

Grafická úprava a sazba: Michaela Slezáková

Ilustrace: Michaela Slezáková

Návrh obálky: Michaela Slezáková, Sára Doležalová

Produktový manažer: Ing. Karel Jager

Projektový manažer: Ing. Maroš Blahovec

ISBN: 978-80-7563-136-7

2. vydání, 2018

Copyright: © Vydavatelství Taktik International, s.r.o., Praha 2017 (1. vydání 2017)

Vyrobil a vydal: Taktik International, s.r.o., Argentinská 38, 170 00 Praha 7

Schválilo MŠMT čj. MSMT - 19210/2017 dne 13. března 2018 k zařazení
do seznamu učebnic pro základní vzdělávání jako součást ucelené řady učebnic
pro vzdělávací obor Český jazyk a literatura, 1. – 5. ročník, s dobou platnosti šest let.

Všechna práva vyhrazena. Kopírovat, rozmnožovat a šířit toto dílo nebo jeho části
bez souhlasu vydavatele je trestné.

www.etaktik.cz

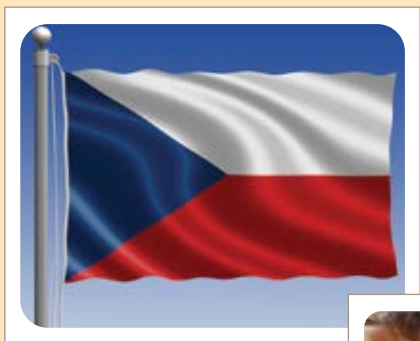
 OBSAH

Národní (mateřský) jazyk	2	Mluvnické (gramatické) kategorie	
Slovo a pojmenování	3	podstatných jmen	55
Slovo a jeho význam	5	Podstatná jména hromadná, pomnožná	
Synonyma	7	a látková	58
Homonyma	8	Skloňování podstatných jmen	61
Antonyma	8	Přídavná jména – adjektiva	74
Význam slov – opakování	9	Skloňování přídavných jmen tvrdých	75
Stavba slova, slova příbuzná	10	Skloňování přídavných jmen měkkých	76
Odvozování	12	Skloňování přídavných jmen	
Skládání	14	přívlastňovacích	77
Zkracování	15	Opakování přídavných jmen	79
Zdvojené souhlásky	16	Druhy přídavných jmen	80
Změny souhlásek při odvozování		Číslo přídavných jmen	81
a ohýbání slov	21	Rod přídavných jmen	82
Psaní skupin bě/bje, vě/vje, mě/mně, pě...23		Zájmena – pronomina	84
Psaní písmen ú/ů	25	Číslovky – numeralia	88
Psaní předpon s-/se-, z-/ze-, vz-/vze-	27	Slovesa – verba	90
Předložky s a z	30	Základní větné členy	96
Opakování – návrh kontrolní práce	33	Věta jednoduchá a souvětí	102
Dělení slov	34	Interpunkce u přímé řeči	106
Psaní i/y po obojetných souhláskách	35	Souhrnné opakování učiva 5. ročníku	108
Vyjmenovaná slova	36	Reprodukce textu	114
Opakování vyjmenovaných		Vypravování	115
slov – diktáty	44	Popis děje	119
Tvarosloví (morfologie)	46	Popis pracovního postupu	121
Slovní druhy	47	Popis předmětu	123
Procvičování slovních druhů	49	Zpráva a oznámení	125
Podstatná jména – substantiva	51	Tiskopisy	127
Podstatná jména konkrétní a abstraktní	52	Dopis	128

▶ NÁRODNÍ (MATEŘSKÝ) JAZYK

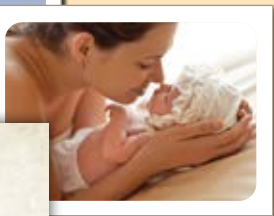
- **Jazyk**
je nejdůležitější prostředek dorozumívání.

Jazykem vyjadřujeme, co si myslíme, co cítíme, co si přejeme, co potřebujeme. Příslušníci určitého národa mluví jazykem, který se vyvíjel a proměňoval po staletí a který zdělili po svých předcích.

Čeština jako národní jazyk

Naším národním jazykem je **český jazyk – čeština**. V České republice používají český jazyk obyvatelé na území Čech, Moravy a Slezska. **Spisovná podoba** českého jazyka (mluvená i psaná) se učí ve školách a je v celé republice úředním jazykem. Čeština patří mezi slovanské jazyky.

Mateřský jazyk

Nejčastěji mluví na malé dítě matka, dítě se tak jazyk učí, a proto se mu říká **mateřský jazyk**.

Malí čtenáři František Hrubín

To jsme byli ještě malí,
když maminky zpívaly:
Spi, děťátko, houpy hou!

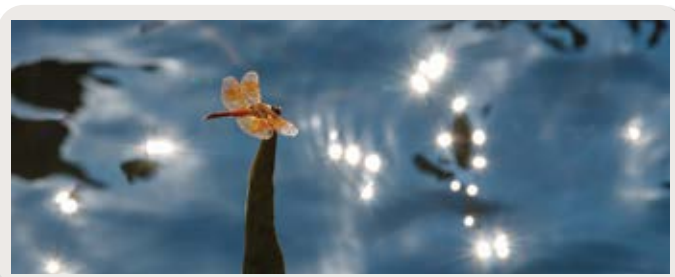
Dnes už zpíváme jim sami
za to, že tak rády s námi
sedí večer nad knihou.

To jsme byli ještě malí,
když maminky říkávaly:
Čti, děťátko, a - bé - cé!

Dnes už mámě čteme sami,
oči letí nad stránkami
jako vážky po řece.

František Hrubín – Jak se chytá radost

- ▶ 1. Vzpomeň si, jaké to bylo, když jsi byl/a malý/á.
Povídej si o tom se spolužáky.
- ▶ 2. Kolik je v básni slok? Kolik je v každé sloce veršů?
- ▶ 3. Vyhledej slova, která se rýmují.
- ▶ 4. Vysvětli, co znamená:
Oči letí nad stránkami jako vážky po řece.

▶ SLOVO A POJMENOVÁNÍ

Slovo je základní jednotka jazyka. Má svůj ustálený význam.
Slova mají podobu zvukovou a psanou.

Slovo = vytvořeno z hlásek (slovem může být jen jedna hláska, např. spojky **a**, **i** nebo předložky **k**, **s**, **v**, **z**), které mají zřejmý význam, jemuž rozumí příslušníci národa, kteří mluví svým národním jazykem.

Slova pojmenovávají: předměty (*pravítko, tužka*) jevy (*bouřka, prší*) děje (*žije, stárne*)

Slova jsou:

spisovná,
nespisovná

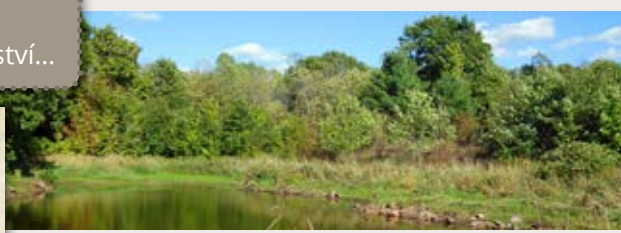
citově
zabarvená

jednoznačná,
mnohoznačná

souznačná,
protikladná

• jednoslovné pojmenování

– př.: počítadlo, obrábět, počítač, přátelství...

U řeky

František Hrubín

Úhoříčku, úhoři,
jaké je to na moři?
Já jsem nebyl, Frantíku,
ani u vás v rybníku.

František Hrubín – Špalíček veršů a pohádek

- ▶ 1. Přečti si básničku.
- ▶ 2. Najdi jednoslovná pojmenování.
- ▶ 3. Řekni další jednoslovná pojmenování.

• víceslovné pojmenování = sousloví

– více slovy pojmenovávají jednu skutečnost, vytvářejí významový celek.
– př.: šicí stroj, pracovní činnosti...

Chrpa polní

Vítězslav Nezval

Obilí dozrálo. Klasy se vlní
jako moře. Modré nebe,
modrá noc, den bílý, modré
hvězdy se třpytí na obilí.
Jsou to chrpy.
Obilí dozrálo. Klasy se vlní
jako moře. Chrpy, modré
svíčky za dušičky.

Jiřina Kaplická – Kytice, kytky, kyticíky

1. Přečtete si básničku.
2. Najděte sousloví.
3. Znáte jiná sousloví?

▶ STAVBA SLOVA, SLOVA PŘÍBUZNÁ

Slova jsou vytvořena z různých slovtvorných částí.

Může je tvořit:

KOŘEN, PŘEDPONA, PŘÍPONA a KONCOVKA

PŘEDPONOVÁ ČÁST

PŘÍPONOVÁ ČÁST

Slovo

lístek

lístky

listí

listovat

neprolistovat

Předpona

–

–

–

–

ne-pro

Kořen

líst

líst

list

list

list

Přípona

ek

k

–

ova

ova

+

Koncovka

y

í

t

t

Slova se stejným kořenem a společným významem nazýváme **slova příbuzná**.

Kořen = část slova, která je stejná pro všechna **příbuzná slova**.

Má s nimi **společný význam**.

LIST

Přípona = část slova, která je připojena za kořenem a která **obměňuje význam slova**

(může měnit i jeho slovní druh).

LÍST-EK, LIST-OVA-T

Koncovka = část slova, která u ohebného slova **určuje**:

- číslo a pád u jmen

- číslo a osobu u sloves

(její pomocí tvoříme různé tvary téhož slova).

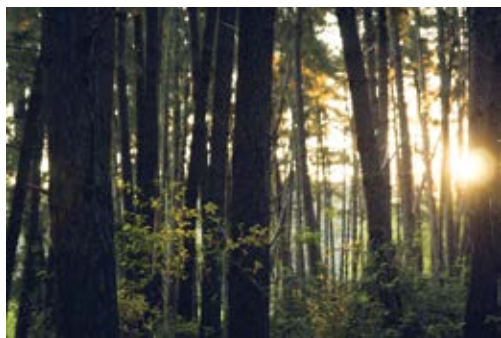
LISTIN-A, LISTIN-Y

Příponová část = část slova, která je připojena za kořen a která se skládá z 1 nebo více přípon, na konci příponové části může být i koncovka. **LÍST-K+Y, LIST-OVA+T**

Předpona = část slova, která je připojena před kořenem na začátku slova a **obměňuje jeho význam** (němění však jeho slovní druh). **ZA-LISTOVAT, PRO-LISTOVAT**

Předponová část = je část slova, která je připojena před kořen a která je tvořena jednou nebo více předponami.

**PRO-LISTOVAT,
NE-PRO-LISTOVAT**

Les

Les je chrámem přírody. Lesy jsou domovem zvířet, ptáků a hmyzu. Díky lesním stromům a jiným rostlinám je v lese dostatek kyslíku. V lese se nám dobře dýchá. O les se starají lesníci i myslivci. Lesníci se starají o pěstování lesů, myslivci o zvíř. Učí se to na středních a vysokých lesnických školách.

V lesních školkách se pěstují stromečky pro zalesnění lesů. Dnes se v lese zakládají i lesní mateřské školky pro děti. Učí se v nich poznávat přírodu a žít ve zdravém prostředí v souladu s ní. Větší děti mohou chodit do lesa s lesními pedagogy, kteří je učí hravým způsobem poznávat přírodu přímo v lese. Takové poznávání se dětem moc líbí.

► **1. Přečti si článek Les. Hledej slova příbuzná s kořenem les.**

► **2. Ve slovech odděl část příponovou. Která část slova zůstane?**

kovář, kovářka; letec, letuška; lékař, lékařka, lékárník, lékárnice; cukrář, cukrářka

► **3. Ve slovech odděl část předponovou a část příponovou. Která část slova zůstane?**

vykovat, nedokovat, vzletět, přiletět, pocukrovat, nepocukrovat

► **4. Přiřaď ke kořenům vhodnou předponu.**

Kořeny: CHOD | JET | DĚL | UČ

Předpony: PŘE- | POD- | OD- | NAD- | NA- | VY- | NE-

💡 **5. Které slovo s kořenem les má jen kořen a koncovku? Je to jiný tvar téhož slova (koncovka hledaného slova tvoří číslo a pád podstatného jména).**

a) lesní

b) lesů

c) lesního

👥 **6. Rozdělte se do skupin.**

– Napište na papíry slova z nabídky v rámečku a vysvětlete jejich význam. Které typy lesů rozeznávají lesníci?

PŘ

les, prales, hvozd, bor, háj, bučina, doubrava, mlází, houština, smrčí, obora

Rozdělte si slova, která vyjadřují různé typy lesů, a připravte si referáty s obrázky. Referáty použijte v hodině českého jazyka nebo přírodovědy nebo vytvořte společný projekt.

Od: eda@severnipol.cz
Komu: jana@filmovyklub.cz

Ahoj Jano,
neboj, nezapomněl jsem na Tebe. Konečně Ti zase můžu psát.
Vrátili jsme se z polárních krajin. Nyní rodiče přednášejí o naší expedici na univerzitě v Oslu.
O životě za polárním kruhem si čtu v knihách Jana Welzla. A znáš Amundsena?
Napišu Ti o nich. A co je nového u nás ve škole? Co se učíte?
Těším se na Tvé odpovědi! Měj se moc a moc hezky!
Eda

Rozšiřování čtenářské gramotnosti NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

ROALD ENGELBREGT GRAVNING AMUNDSEN

(1872 Norsko – 1928 Barentsovo moře) byl norský polární badatel. Jako první člověk vstoupil na jižní pól, když roku 1911 předstihl výpravu Brita Roberta Scotta. Na rozdíl od Scotta se z expedice dokázal vrátit. Jeho posledním dobrodružstvím byla záchranná mise pátrající po vzducholodi Italia, při které zemřel.

1. Jaké národnosti byl R.E.G. Amundsen?
2. Kam vstoupil Amundsen jako první člověk na světě? Kterého roku to dokázal?
3. Kterou výpravu Amundsen předstihl?
4. Vrátil se Amundsen z této expedice živý?

JAN ESKYMO WELZL

(1868 Zábřeh – 1948 Dawson City, Kanada) byl již od mládí dobrodruh a cestovatel. Na svých výpravách si vyzkoušel život lovce, zlatokopa, či soudce a stal se dokonce náčelníkem Eskymáků. O těchto svých zážitcích vyprávěl redaktorům Lidových novin Eduardu Valentovi a Bedřichu Golombekovi.

1. Kdo byl J.E. Welzl?
2. Jaké národnosti byl J.E. Welzl?
3. Jaký národ si J.E. Welzl vybral za náčelníka?
4. Kdo zaznamenal vyprávění J.E. Welzla?
5. Jaké knihy vznikly z vyprávění J.E. Welzla?

▶ PSANÍ PŘEDPON S-/SE-, Z-/ZE-, VZ-/VZE-

PSANÍ PŘEDPON SE ŘÍDÍ V ZÁSADĚ VÝZNAMEM:

1. směřování dohromady, na jedno místo S-

S- Dav **se shromáždil** na náměstí.

shromáždit se, sejít se, sbírat, svírat, slepit, smísit, sblížit, skloubit

2. směřování z povrchu pryč S-

S- Děšť **smyl** stopy v písku.

setřít, smýt, sloupat, svléci, sčesat, seskočit, sjet, sestoupit, sestup, snést, spadnout

3. směřování shora dolů S-

S- Jablko **spadlo** ze stromu.

seskočit, sjet, sestoupit, sestup, snést, spadnout

4. směřování vzhůru VZ-

VZ- Letadlo prudce **vzlétlo**.

vzkypět, vztyčit, vzpažit, vzletět

5. v ustálených případech S

schovat (se), spáchat, strávit, strava, spotřebovat, skončit, stmívat se, strhnout, slevit, stýskat si, skonat, sbohem, shora, spálit, shořet, stesk aj.

6. v ostatních případech Z-

Změna stavu
Dokončení děje

Voda **zmrzla**. Listí **zežloutlo** a **zhnědlo**.
Voda se **zkalila**. Přetížená větev se **zlomila**.

7. v ustálených případech Z

zpívat, zpěv, zkoušet, zkouška, zkoumat, zkumavka, způsobit, způsob, způsobný, zříci se, zřídit, zhostit se aj.

► VYJMENOVANÁ SLOVA

VYJMENOVANÁ SLOVA PO B, b

být, bydlit, obyvatel, byt, příbytek, nábytek, dobytek, obyčej, bystrý, bylina, kobyla, býk, Přibyslav

vlastní jména: Hrabyně, Zbyslav, Bydžov, Zbyněk, Zbyšek, ...

POZOR NA PSANÍ TĚCHTO SLOV:

být (jsem, budu) Byl jsem doma.

bít (biji, bijí) Hodiny bijí půlnoc.

býlí (plevel) Z chodníku odstraníme býlí.

bílý (bíle zbarvený) Náš dům je bílý.

býlí

bílý

bidlo

bydlo (příbytek) Pálí ho dobré bydlo.

bidlo (tyč) Bidlo je dlouhá tyč.

nabýt (nabudu vědomostí)

nabít (nabiji pušku)

dobýt (města, hradu)

dobít (poraněnou zvěř, kredit, baterii)

nabýt vědomosti

nabít pušku

dobýt hrad

dobít baterii v mobilu

► 1. Řadu slov přepiš do sešitu.

b_č, b_da, b_lek, b_lit, b_lý, b_ograf, b_ologie, b_řic, b_stro, b_tva, b_zon, b_žuterie

► 2. Doplnil/a jsi i/i nebo y/ý?

► 3. Význam neznámých slov najdi ve Slovníku spisovné češtiny.

► 4. Doplně a odůvodni.

b_lý ubrus, nab_té zkušenosti, nab_tá puška, rozb_tý náb_tek,
dob_tý hrad, zb_tečně se zlobí, usušené b_liny, vaječný b_lek,
naše bab_čka, letní b_t, nové b_dlišť, starob_lé ob_čeje

PSANÍ I/Y PO F, f

fyzika

refýž

zefýr

Žádné slovo českého původu s -y- po f- neexistuje (fičet, fiflena, fintit se, fiškus).

fyzika – vědní obor, který zkoumá a vysvětluje přírodní jevy

refýž – nástupní ostrůvek pro cestující městské hromadné dopravy

zefýr – vánek, vlahý západní vítr

VYJMENOVANÁ SLOVA PO L, l

slýšet, mlýn, blýskat se, polykat, plynout, plýtvat, vzlykat, lysý, lýtko, lýko, lyže, pelyněk, plyš

vlastní jména: Lysá, Lysá hora, Lysá nad Labem, Volyně, ...

POZOR NA PSANÍ TĚCHTO SLOV:

lýčený (z lýka) – např. lýčené střevíce

líčený (předstíraný) – např. líčený zájem,
líčený (namalovaný) obličej

lysat (plešatět)

lísat se (chtít se zalíbit)

lyska (vodní pták)

líska (keř) – např. lískový oříšek

lyže (sportovní náčiní)

lížina (podklad pod břemeno k posouvání)

mlýn (stavba)

mlýnář (osoba)

mlít (děj) – např. mlít kávu

vlys (ozdoba stavby)

vlis (vlišovat, ozdoba vytvořená lisováním)

MEZI VYJMENOVANÁ SLOVA PO L NEPATŘÍ:

lišaj (můra, noční motýl)

lišej (kožní nemoc)

lišejníky (výtrusné rostliny)

▶ OPAKOVÁNÍ VYJMENOVANÝCH SLOV – DIKTÁTY

- ▶ 1. Sleduj, která slova jsou **vyjmenovaná**, která slova jsou **příbuzná**.
- ▶ 2. Napiš všechny tři texty podle diktátu.
- ▶ 3. Zkontroluj si svůj text podle textu v učebnici.

▶ 1.

Bylinkářka

Bylinářka se vydala jednoho slunného dne na mýtinu sbírat byliny. Kapky rosy se třpytily na býlí. Sesbírané byliny bylinářka nechala usychat zavěšené na vzdušné půdě. Usušené byliny obvykle ukládala do sklenic. Brzy z nich začala vyrábět vonné masti a vařit léčivé bylinné čaje. Ve znalostech bylin se nesměla mýlit. Své znalosti o bylinách vyčetla ze starobylých knih. Kdyby se zmýlila, za svůj omyl by (být) musela pykat.

▶ 2.

Ml_nář

O starém ml_ně se v_práví, že v něm straší. Nestraší. Neb_dlí v něm čerti. To jen vrzání ml_nského kola je sl_šet široko daleko. Ml_nář um_ml_t ob_l_vel_ce jemně. Ml_nářka z hladké b_lé mouky peče v_nikající buchty a koláče. Vůně pečiva se l_ne kolem ml_na.

▶ 3.

Cizí jazyky

Každý člověk zná nejlépe svůj mateřský jazyk. Učil se ho od své matky, proto jím mluví s citem a porozuměním. Na letiště v Ruzyni denně přilétá mnoho cizinců, kteří mluví mnoha cizími jazyky. Cizinci se navzájem nejčastěji domluví anglicky.

POJEM BILINGVNÍ = DVOJAZYČNÝ

bilingvní rodina = rodina, ve které se mluví dvěma jazyky

SOUTĚŽ – JAZYKOLAM

Konkurz na moderátora – Kdo bezchybně vysloví jazykolam?

Bylo-li by libo ryby?

Náš táta má neolemovanou čepici.

Jelen letěl jetelem, jetelem letěl jelen.

Já rád játra, ty rád játra, ty rád játra, já rád játra, co nám brání dát si játra?

Olemujeme-li mu ji nebo
neolemujeme-li mu ji?

Neznepokojujte se meteorologickými
proroctvími.

Vyber správné odpovědi.

► 1. Ve které z následujících vět je pravopisná chyba?

- a) Hodiny byly půlnoc.
- b) Umí výmyk na hrazdě.
- c) Smířili jsme se.
- d) Zmije zasyčela.

► 2. Ve které z následujících vět není pravopisná chyba?

- a) Vyjeli jsme lanovkou na Komáří vížku.
- b) Opraváři opravovali lanovku ve velké víšce.
- c) Blíží se visvědčení.
- d) Vykýř je střešní okno.

► 3. Která z následujících možností obsahuje pravopisnou chybu?

- a) Sláva vítězi, čest poraženému.
- b) Chtěl bych vidět moře.
- c) Brzyčko nastalo jaro.
- d) Učí se cizí jazyky.

► 4. Které z následujících slov je vyjmenované?

- a) mlýn
- b) mlynář
- c) mlít
- d) rozemlít

► 5. Které z následujících slov neobsahuje předponu?

- a) vymýt
- b) vybírat
- c) vybít
- d) vidět

► 6. Které z následujících slov není vyjmenované slovo?

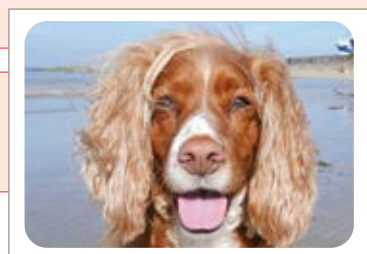
- a) netopýr
- b) slepýš
- c) kobyla
- d) lyska

► 7. Je řada vyjmenovaných slov napsaná správně?

brzy, nazývat, jazyk, Ruzyně

ANO ☐

NE ☐

▶ PODSTATNÁ JMÉNA KONKRÉTNÍ A ABSTRAKTNÍ

PODSTATNÁ JMÉNA KONKRÉTNÍ

1) Podstatná jména konkrétní označují to, co můžeme pozorovat smysly, vnímat (vidět, slyšet, cítit, pociťovat, hmatat), **jsou to tedy názvy osob, zvířat a věcí.**

Příklad: dívka, štětec, pes

Tato **konkrétní podstatná jména** můžeme dále rozdělit podle druhu pojmenování na:

a) podstatná jména obecná

jsou názvy jakýchkoliv osob, zvířat a věcí: **syn, dcera, kočka, ulice, časopis, auto.**

Podstatná jména obecná píšeme s malým začátečním písmenem.

b) podstatná jména vlastní

jsou jména jednotlivých osob – jména osobní – křestní – **Jan, Anna Marie**, příjmení – **Žák.**

jsou jména jednotlivých zvířat – **Azor** (pes), **Zrzečka** (veverka), pták **Ohnivák.**

jsou jména nebeských těles a souhvězdí – **Mars, Země, Polárka, Mléčná dráha.**

jsou jména světadílů, zemí, krajin – **Evropa, Severní Amerika, Dálný východ, Polabí.**

jsou jména hor, pohoří, nížin – **Sněžka, Krkonoše, Lužické hory, Haná.**

jsou názvy vodstva – **Černé moře, rybník Svět, řeka Labe, Máchovo jezero.**

jsou názvy měst, čtvrtí, sídlišť – **Praha, Dvůr Králové nad Labem, Malá Strana, Hradčany.**

jsou názvy ulic, náměstí, nábřeží, sadů, parků – **U Vodního hradu, Smetanovo nábřeží, třída Kapitána Jaroše, Karlův most, sady Míru.**

jsou názvy národů, států, obyvatel měst a obcí – **Čech, Česká republika, Praha, Pražan, Francouz, Francie, ale čeština, francouzština, český jazyk, francouzský jazyk.**

jsou názvy svátků – **Vánoce, Velikonoce, Nový rok** (1. 1.), **ale nový rok** (celý kalendářní rok).

Podstatná jména vlastní píšeme s velkým začátečním písmenem.

▶ **1. Vytvoř věty se slovy uvedenými v tabulce.** ▶ **2. Napiš věty se slovy uvedenými v tabulce.**

▶ **3. Doplň a přepiš do sešitu.**

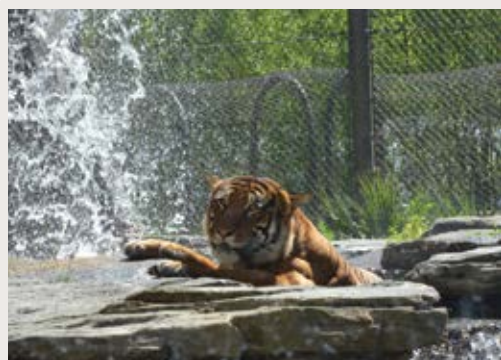
Hlavní město _eské _epubliky je _aha. _rahou protéká _eka _ltava. Pramen _ltavy se nachází nedaleko _bce _vilda na _umavě. V _ělníku můžeme vidět soutok _abe a _ltavy. Řeka _abe pramení v _rkonoších. Řeka _abe se řadí mezi největší toky _vropy. V _echách je její délka téměř 400 km, protéká _ěmeckem a ústí do _everního _oře. Protéká například těmito městy: _pindlerův _lín, _rchlabí, _radec _rálové, _ardubice, _ymburk, _ělník, _stí _ad _abem a další.

▶ **4. Cvičení si zkontroluj společně se třídou.**

PODSTATNÁ JMÉNA ABSTRAKTNÍ

2) Podstatná jména abstraktní označují to, co smysly vnímat nemůžeme, např. **názvy vlastností, stavů, dějů**.

Příklad: chytrost, počítání, rozum

Zoo

Zoologické zahrady mají v České republice poměrně bohatou a dlouhou historii. První zoologická zahrada byla založena před více než 100 lety v roce 1895 v Liberci. Od té doby vzniklo na území ČR více než 20 dalších zoo. Největší zoologickou zahradou je Zoologická zahrada Praha v Troji, kterou navštíví v průměru 1 milion návštěvníků ročně.

<http://turistickyatlas.cz/>

- ▶ 1. Kde a kdy byla založena první zoo?
- ▶ 2. Kolik zoo je v ČR?
- ▶ 3. Která zoologická zahrada je největší a kolik návštěvníků ji ročně navštíví?
- ▶ 4. V článku najdi jedno podstatné jméno konkrétní a abstraktní.

podstatná jména **konkrétní**

např. škola

podstatná jména **abstraktní**

např. vědomosti

DOMÁCÍ ÚKOL

Na příští hodinu si přineste fotografie, pohledy a suvenýry ze zoo, které jste navštívili.

SKLOŇOVÁNÍ PODSTATNÝCH JMEN RODU ŽENSKÉHO ZAKONČENÝCH SOUHLÁSKOU (BEZ KONCOVKY V 1. PÁDĚ JEDNOTNÉHO ČÍSLA)

PÁD	ČÍSLO JEDNOTNÉ		ČÍSLO MNOŽNÉ	
1.	píseň	kost	písně	kosti
2.	písně	kosti	písní	kostí
3.	písní	kosti	písním	kostem
4.	píseň	kost	písně	kosti
5.	písní!	kosti!	písně!	kosti!
6.	o písní	o kosti	o písních	o kostech
7.	písní	kostí	písněmi	kostmi

Podstatná jména rodu ženského se skloňují podle vzoru **PÍSEŇ**, pokud

v 1. pádě jednotného čísla nemají koncovku,
ve 2. pádě jednotného čísla mají koncovku -ě.

Podstatná jména rodu ženského se skloňují podle vzoru **KOST**, pokud

v 1. pádě jednotného čísla nemají koncovku,
ve 2. pádě jednotného čísla mají koncovku -i.

► 1. Dopiš slova, která se skloňují podle vzoru píseň a kost:

1. pád **píseň**

p ____ s ____ ň

b ____ s ____ ň

2. pád **písně**

p ____ s ____ ě

b ____ s ____ ě

1. pád **kost**

ř ____ č

p ____ s ____

2. pád **kosti**

ř ____ či

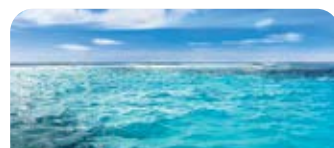
p ____ s ____ i

► 2. Doplň správné tvary podstatných jmen.

Zpěváci zpívali krásné píseň (číslo množné) _____. Zná cizí řeč (číslo množné) _____.
Báseň (číslo množné) _____ umí krásně recitovat herci. Má
zaťaté pěst (číslo množné) _____.

C) SKLOŇOVÁNÍ PODSTATNÝCH JMEN RODU STŘEDNÍHO

Vzory rodu středního	zакončení v 1. pádě	koncovka v 2. pádě
město	-o	-a
moře	-e (-ě)	-e (-ě)
kuře	-e (-ě)	-ete (-ěte)
stavení	-í	-í

VZORY MĚSTO – VZOR TVRDÝ, MOŘE – VZOR MĚKKÝ

PÁD	ČÍSLO JEDNOTNÉ	ČÍSLO MNOŽNÉ
1.	město moře	města moře
2.	města moře	měst moří / bojišť
3.	městu moři	městům mořím
4.	město moře	města moře
5.	město! moře!	města! moře!
6.	o městě, -u o moři	o městech / jablkách / střediscích mořích
7.	městem mořem	městy moři

Podstatná jména rodu středního se skloňují podle vzoru **MĚSTO**, pokud jsou zakončena
v 1. pádě jednotného čísla koncovkou **-o**,
ve 2. pádě jednotného čísla mají koncovku **-a**.

Podstatná jména rodu středního se skloňují podle vzoru **MOŘE**, pokud jsou zakončena
v 1. pádě jednotného čísla koncovkou **-e**,
ve 2. pádě jednotného čísla mají koncovku **-e**.

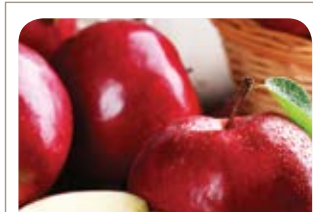
ZÁJMENA – PRONOMINA

1. podstatná jména - 2. přídavná jména - **3. zájmena** - 4. číslovky - 5. slovesa

Zájmena (latinsky **pronomina**) jsou slova, která zastupují názvy osob, zvířat, věcí a vlastností nebo na ně ukazují.

Zájmena se používají za **jména** (tj. místo jmén **podstatných** a **přídavných**), proto mají název **zájmena**.

Kamarád mi pomohl. **On** nikdy nezkłame.

Rod	rod mužský životný	rod mužský neživotný	rod ženský	rod střední
Podstatné jméno	muž lev	strom	žena koruna	dítě jablko
Přídavné jméno	malý muž zlý lev	vysoký strom vysoký dům	malá žena zlá lvice košatá koruna	malé dítě zlé lvíče červené jablko
Zájmeno (zastupuje) odkazuje	ten malý muž tento zlý lev	ten vysoký strom tento vysoký dům	ta malá žena tato košatá koruna	to malé dítě toto červené jablko

U některých zájmen rod neurčujeme.

DRUHY ZÁJMEN

1. osobní	já, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony, ona, zvrtné se
2. přivlastňovací	můj, tvůj, jeho, její, náš, váš, jejich, zvrtné svůj
3. ukazovací	ten, tento, tenhle, onen, takový, týž, tentýž, sám
4. tázací	kdo, co, jaký, který, čím
5. vztažná	kdo, co, jaký, který, čím, jenž
6. neurčitá	někdo, něco, něčí, některý, nějaký; kdosi, cosi, čísi, kterýsi, jakýsi, jakýkoli(v), každý, všechen
7. záporná	nikdo, nic, nijaký, ničím, žádný

– jsou tvořena (odvozena) předponami a příponami od tvarů zájmen tázacích (ně-, lec-, leda-, kde-, málo- aj.) a částí (-si, -koli aj.) – jako někdo, kdosi,; leckdo, ledaco, kdokoli(v), kdekdo, málokdo; každý, všechen (všichni), týž (tentýž), samý

Já Baryk

František Nepil

Můj člověk mě vždycky brává s sebou. Mám na to školy: vím, že se v lese nesmí ani ceknout. A ještě nikdy v životě jsem v lese necek. Tentokrát jsme však přišli do dubiny, a kdo myslíte, že se zjevil na paloučku? – Nu ovšem, můj srnec! Číchl semhle, číchl tamhle a začal se pást, jako by se nechumelilo. Můj člověk tedy přiložil pušku k líci a já se díval, kdy to bouchne. Kdy se ten srnec, t'uh' a jeden, složí do trávy. Bylo mi ho líto. Tak rád bych ho ještě slyšel špatně štěkat. A tak jsem poprvé v životě udělal to, co vzdělaný pes v lese nikdy provést nesmí. Udělal jsem haf! Můj srnec vyskočil, jako by byl na péro, a v ten ráz byl pryč.

A m j člověk na mě ud ven koukal a nev ř l svým už m. Já ty svoje sklop l, protože jsem v d l, co bude. A taky že bylo! Neum te si představ t, jak to št palo.

František Nepil – Já Baryk

1. Přečti si text Já Baryk.
2. Kdo vypráví příběh?
3. Jak se jmenuje?
4. Co se mu stalo?
5. Nahrad' osobní zájmeno já podstatným jménem. Já Baryk - _____ Baryk
6. Urči u vyznačených zájmen jejich druh.
7. V druhém odstavci doplň chybějící písmena a doplněný text napiš do sešitu.
8. V druhém odstavci najdi zájmena a urči jejich druh.
9. Najdi v textu citoslovce.
10. Najdi v textu větu tázací a zvolací.

SLOVESA – VERBA

1. podstatná jména - 2. přídavná jména - 3. zájmena - 4. číslovky - **5. slovesa**

Slovesa (latinsky **verba**) jsou slova, která vyjadřují děj, a to:

činnost	stav	změnu stavu
(čtu, píšu, kreslím, zpívám, plavu)	(spím, ležím)	(usínám, blednu, zčervenala).

Mluvnické významy - mluvnické kategorie sloves

Sloveso vyjadřuje tyto mluvnické významy (kategorie): **osobu, číslo, způsob, čas**, mění své tvary podle osoby, čísla, způsobu a času – **časují se**.

Časování sloves

Slovesný tvar určitý vyjadřuje svým tvarem mluvnické významy (kategorie) – osobu, číslo, způsob a čas – **nesu, upeču, mohli jsme, mohli byste**.

Slovesný tvar neurčitý nevyjadřuje svým tvarem mluvnické významy (kategorie) – osobu, číslo, způsob a čas – **nést, péct (péci), moct (moci)**.

Osoba a číslo

číslo jednotné

1. osoba **já nesu**
2. osoba **ty neseš**
3. osoba **on, ona, ono nese**

číslo množné

1. osoba **my neseme**
2. osoba **vy nesete**
3. osoba **oni, ony, ona nesou**

Jednoduchý tvar – nesu, pečeme.

Složený tvar – nesl jsem, budu péct, naučil jsem se, volal bych.

Způsob

Slovesnými tvary můžeme vyjádřit, zda mluvčí považuje děj za jistý (**způsob oznamovací**), žádoucí (**způsob rozkazovací**), nebo možný, něčím podmíněný (**způsob podmiňovací**).

Čas

Určitými tvary sloveso také vyjadřuje, v které době se slovesný děj koná, zda se koná v přítomnosti nebo se konal v minulosti nebo se bude konat v budoucnosti. Vyjadřuje tedy trojí čas: **přítomný, minulý a budoucí**.

ZPŮSOB

Slovesa svými tvary vyjadřují trojí chápání děje:

1. způsobem oznamovacím, 2. způsobem rozkazovacím a 3. způsobem podmiňovacím.

1. **Způsob oznamovací** (latinsky **indikativ**) prostě **oznamuje děj** slovesný jako jistý, skutečný (**voláš, vaříš, spíš**).

2. **Způsob rozkazovací** (latinsky **imperativ**) vyjadřuje rozkaz (nebo zákaz) nebo přání (**volej, vař, spi**).

číslo jednotné

2. osoba **volej, vař, spi**

číslo množné

1. osoba **volejme, vařme, spěme**

2. osoba **volejte, vařte, spěte**

3. **Způsob podmiňovací** (latinsky **kondicionál**) vyjadřuje děj možný (**volal bys, vařil bys, spal bys**) a děj, který by nastal, kdyby se splnilo přání nebo podmínka.

Kdybych se býval učil, dopadl bych lépe.

Podmiňovací způsob přítomný – přičestí minulé + být

Osoba	Číslo jednotné	Číslo množné
1.	volal bych učil bych se četl bych si	volali bychom učili bychom se četli bychom si
2.	volal bys učil by ses četl by sis	volali byste učili byste se četli byste si
3.	volal by učil by se četl by si	volali by učili by se četli by si

► INTERPUNKCE U PŘÍMÉ ŘEČI

INTERPUNKČNÍ – ČLENICÍ ZNAMÉNKA

Interpunkční znaménka jsou taková znaménka, která pomáhají členit (rozdělovat) text. Text je tak pro čtenáře přehlednější a lépe pochopitelný. Čtenář tak snadno v textu pozná např. konec věty nebo přímou řeč. Ve větách se nejčastěji používají tato interpunkční znaménka:

- . tečka** Interpunkční znaménko **tečka** ukončuje větu oznamovací. **Dnes je hezky.**
- ? otazník** Interpunkční znaménko **otazník** ukončuje větu tázací. **Bude dnes hezky?**
- ! vykřičník** Interpunkční znaménko **vykřičník** ukončuje větu rozkazovací, zvolací a práci. **Kéž by bylo dnes hezky!**
- , čárka** Čárka odděluje dvě, nebo více vět v souvětí, odděluje také několikanásobné větné členy. **Interpunkční znaménka tečky, dvojtečky, čárky a uvozovky** se používají pro členění textu. **Dnes bude hezky, nebude pršet.**

PŘÍMÁ ŘEČ A VĚTY UVOZOVACÍ

PŘÍMÁ ŘEČ

Přímá řeč se v psaném projevu píše v uvozovkách a vyjadřuje, co říká ten, kdo mluví.

„Ahoj Jano, kam pojedete letos o prázdninách?“ zeptal se Eda.

„Ještě nevím,“ odpověděla Jana.

„Měj se hezky, Jano!“ popřál Eda.

Grafické znázornění:

PŘÍMÁ ŘEČ	UVOZOVACÍ VĚTA
„ <u>A</u> ?“	<u>z</u> .
„ <u>J</u> “,“	<u>o</u> .
„ <u>M</u> !“	<u>p</u> .

„Ještě nevím, Edo,“ odpověděla Jana, „rodiče ještě nic neříkali.“

Grafické znázornění:

PŘÍMÁ ŘEČ	UVOZOVACÍ VĚTA	PŘÍMÁ ŘEČ
„ <u>J</u> “,“	<u>o</u> .	„ <u>r</u> .

Eda navrhl: „**P**řijďte k nám!“

Grafické znázornění:

UVOZOVACÍ VĚTA

PŘÍMÁ ŘEČ

E : „P !“

VĚTA UVOZOVACÍ

Věta uvozovací uvádí, kdo řeč pronesl. Může být:

a) před přímou řečí:

Eda navrhl: „**P**řijďte k nám!“ E _____ : „P _____ !“

b) za přímou řečí:

„Ahoj Jano, kam pojedete letos o prázdninách?“ zetal se Eda. „**A** _____ ?“ z _____ .

c) je do přímé řeči vložena:

„Ještě nevím, Edo,“ odpověděla Jana, „rodiče ještě nic neříkali.“ „**J** _____ ,“ o _____ , „**r** _____ .“

- **1. Přečti věty s nepřímou řečí a převed' je na řeč přímou. Přímou řeč uved' větou uvozovací.**

Maminka řekla, že odpoledne pojedeme k babičce.
Jana řekla, že se moc těší.
Maminka řekla Janě, aby vynesla koš.

- **2. Převed' nepřímou řeč na řeč přímou. Pracuj samostatně.**

Daniel zavolał Otovi,
že zítra nepřijde do školy.
Ota se ptal Daniela,
jestli chce přinést úkoly.

- **3. Převed' nepřímou řeč na řeč přímou podle vzoru grafického znázornění. Věty napiš do sešitu.**

Petra mi řekla, abych s ní šla večer do kina.

uvozovací věta přímá řeč
P _____ : „P _____ .“

Řekla jsem jí, že dnes nemůžu, protože pojedu s rodiči za babičkou.

přímá řeč uvozovací věta přímá řeč
„D _____ ,“ ř _____ , „po _____ .“

REPRODUKCE TEXTU

REPRODUKCE

Reprodukce je převyprávění nebo přepsání něčeho,

...co jsme již **viděli**.

...co jsme již **četli**.

...co jsme již **slyšeli**.

Rozšiřování čtenářské gramotnosti

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY

Jak byl Mikeš ve škole

Josef Lada

„Já jsem přišel, paní učitelko, do školy proto, abych našeho Pepíka pomluvil!“ povídal Mikeš. „Ale jdi, Mikeši,“ pravila paní učitelka, „zase sis to trochu popletl! Pročpak bys vašeho Pepíka pomlouval, když jste tak dobří kamarádi? Ale ty snad přicházíš proto, abys Pepíka omluvil, ne?“

„Ano, omluvil, paní učitelko, že nemůže dnes přijít do školy, protože mu moc stůně hlava. Má ji svázanou v mokrém ranečku, aby se mu nerozehřála!“ vykládal Mikeš přerývaným hlasem.

„Vždyť ji nemá z másla, Mikeši,“ smála se paní učitelka a děti s ní.

Josef Lada – Mikeš

- ▶ 1. Přečti si ukázkou z knihy Josefa Lady Mikeš.
- ▶ 2. Reprodukuj text.
- ▶ 3. Zdramatizuj ukázkou a zahrajte jí se spolužákem/spolužačkou.
- ▶ 4. Vypravuj ve stylu Josefa Lady, jak by tě omluvilo ve škole tvoje zvířátko.
- ▶ 5. Uveď alespoň dvě knihy, které napsal Josef Lada.

VYPRAVOVÁNÍ

Od: jana@filmovyklub.cz
Komu: eda@severnipol.cz

Ahoj Edo,

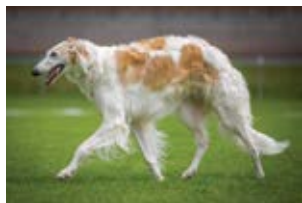
moc Ti děkuji za Tvůj e-mail, v kterém jsi mi popisoval život psů na severu Evropy. Vždyť víš, že celá naše rodina je pro psy zapálená. Když nám někdo vypravuje zážitky se psy, jsme nadšenými posluchači. I filmy se psy rádi sledujeme.

Ty víš proč. S námi žije náš barzoj Paddy Lord. Je součástí naší rodiny, bez Paddyho se v naší rodině nic neobejde. Když k nám někdo přijde na návštěvu, ukazujeme mu, jak jsme s Paddym jezdili na výstavy, kde se porotcům moc líbil a získával ocenění. Paddy ale měl nejraději chrtí dostihy, zvláště coursing ho bavil. Dnes je psí dědoušek, tak s ním chodíme už jen na procházky.

Edo, pan učitel Lípa Ti jistě pošle mé vypravování, v kterém píšu, jak si Paddy nasadil na zuby kostěný prstýnek. Učil nás na něm vypravování, jak se má vypravování správně psát. Zkrátka vyplatilo se mi, že chodím do kroužku tvůrčího psaní.

Věřím, že i Tobě se bude mé vypravování líbit. Já se zase budu moc těšit, až si přečtu Tvůj další e-mail.

Ahoj Jana

1. Co je coursing?

Coursing patří do kynologických (se psy souvisejících) sportů. Dráha pro coursing je vybudovaná na hřišti s přírodními nebo umělými překážkami. Psi mají ulovit kořist, která je tažena navijákem. Kořistí je návnada. Tou je štrapec z igelitových pásek nebo králíčí kůže. Je tažena na lanku mezi kladkami po dráze a má představovat běh zajíce. Závodníci – psi mají co nejrychleji doběhnout do cíle, ale po cestě mají návnadě různě nadbíhat, jako kdyby skutečně honili zajíce. Závody jsou pořádány především ze dvou důvodů – aby psi, kteří rádi běhají, tu možnost měli a aby vynikla jejich krása a sportovní kondice. Obojí potěší zrak porotců, ale hlavně oko a srdce páníčků, kteří svým pejskům dopřávají, aby se s radostí mohli proběhnout.

► DOPIS

DOPIS je základem písemné komunikace mezi lidmi. Dopisem si lidé sdělují, co zažili, zvou se na setkání, děkují si. Dopis se píše podle ustálené formy, měl by obsahovat:

- **místo a datum napsání**
- **oslovení**
- **pozdrav, přání, poděkování**
- **vlastní obsah**
- **rozloučení**
- **podpis**

V Praze 26. 6. 2016

Milý pane učiteli Lípo,

přijeli jsme do Prahy, abych mohl udělat zkoušky z učiva 5. ročníku a mohl tak postoupit do 6. ročníku. Tímto dopisem bych Vám chtěl moc poděkovat za to, že jste mi pomáhal, abych zvládl učivo 5. ročníku.

Vaše metody výuky jsou opravdu zajímavé, moc mě bavily. Díky Vám, pane učiteli, jsem se český jazyk učil rád. Vždycky jsem se těšil, co se od Vás dozvím. Informace to byly opravdu zajímavé, dokonce i rodiče upoutaly. Rodiče se se mnou češtinu i další předměty rádi učili. Všechny nás také bavily informace z Filmového klubu.

Pane učiteli, rodiče by Vám chtěli za všechno poděkovat, a proto si pro Vás i celou třídu připravili do Filmového klubu film o naší expedici. Setkáme se s vámi všemi ve Filmovém klubu 29. 6. 2016 v 16 hodin.

Součástí promítání filmu bude i pohoštění. Zkrátka, ani babičky nebudou zahálet. Těší se, že nám upečou to, co jsme ve světě nejvíce postrádali – české buchty a koláče. Připraví pro nás také lahodné chlebičky. K pití nám nachystají mé oblíbené domácí limonády.

Pane učiteli, mí rodiče i já se těšíme, až se spolu setkáme a budeme Vám moc ještě jednou osobně poděkovat za Váš hravý způsob vyučování a budeme Vám vypravovat naše zážitky.

Zdraví Vás

Eduard Čech

-
- **1. Přečti si dopis.**
 - **2. Napiš dopis Edovi, poděkuj mu za pozvání do Filmového klubu.**
 - **3. Napiš dopis někomu, komu také můžeš poděkovat za to, co pro tebe udělal nebo dělá. Dodrž formu dopisu a psaní do odstavců.**

ZÁZNAM O POUŽITÍ UČEBNICE:

ŠKOLNÍ ROK	JMÉNO	TŘÍDA	STAV UČEBNICE

Seznam použité literatury:

BASS, Eduard. *Cirkus Humberto*. 19. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1978.

BASS, Eduard. *Klapzubova jedenáctka*. 5. vyd. v Albatrosu. Praha: Albatros, 1971.

ČAPEK, Karel a ČAPEK, Josef. *Devatero pohádek a ještě jedna od Josefa Čapka jako přívazek*. 10. vyd. v Albatrosu. Praha: Albatros, 2003. ISBN 80-00-01150-6.

HRUBÍN, František. *Jak se chytá radost*. Ostrava: Librex, 1997. ISBN 80-85987-59-7.

HRUBÍN, František. *Špalíček veršů a pohádek*. 9. vyd., (8. v Albatrosu). Praha: Albatros, 2008. ISBN 978-80-00-02190-4.

KAPLICKÁ, Jiřina. *Kytice, kytky, kyticčky*. Praha: Albatros, 1986.

HARTMANNOVÁ, Věra. *Pravidla českého pravopisu*. 4. vyd. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1998. ISBN 80-7182-073-3.

LADA, Josef. *Mikeš*. 15. vyd. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03716-5.

LINDGREN, Astrid. *Ronja, dcera loupežníka*. Praha: Albatros, 1987.

NEPIL, František. *Já Baryk: malý přírodopis pro malé pejsky a velké pejskomily, sepsaný srozumitelně, názorně, věrně a tak, jak to namouduší je od švestek do žní: haf haf: pro děti od 5 let*. Praha: Albatros, 1977.

POLEDŇÁKOVÁ, Marie. *S tebou mě baví svět*. Praha: Knižní klub, 2011. ISBN 978-80-242-2942-3.

WELZL, Jan. *Třicet let na zlatém severu*. 6. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1989.

Internetové zdroje:

ZOO/zoologické zahrady a jejich mapa rozmístění v ČR. *Tipy na výlet, info pro turisty, vodáky i ostatní sportovce - TuristickýAtlas.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-02-12].

Dostupné z: <https://turistickyatlas.cz/vse/mista-tyt/ZOO.html>

Zoo Dvůr Králové nad Labem : ZOO : turistické info : výlety do okolí. *Zoo Dvůr Králové nad Labem : ZOO : turistické info : výlety do okolí* [online]. [cit. 2017-02-12]. Dostupné z: <http://www.zoo-dvur-kralove.cz/>

POHÁDKA O KOBLÍŽKOVI, O ŘEPĚ, KARKULCE, SMOLÍČKOVI, PERNÍKOVÉ CHALOUPCE, POPELKA. *POHÁDKA O KOBLÍŽKOVI, O ŘEPĚ, KARKULCE, SMOLÍČKOVI, PERNÍKOVÉ CHALOUPCE, POPELKA* [online]. 2016 [cit. 2017-02-12].

Dostupné z: <http://zdarmaprodeti.topstranky.cz/clanek-popelka-pohadka-o-popelce-2-29>

O ošklivém kačátku. *Pohádky ke čtení* [online]. 2016 [cit. 2017-02-12].

Dostupné z: <http://pohadky-online.eu/o-osklivem-kacatku/>

Zdroje fotografií:

ZOO Dvůr Králové [online]. [cit. 2017-03-23]. Dostupné z: <http://zoodvurkralove.cz/>

HRAVÁ ČEŠTINA 5

Učebnice pro 5. ročník ZŠ

- Celkem 128 moderně zpracovaných stran.
- Učivo je uspořádáno přehledně a systematicky.
- Svou hravou a zábavnou formou zpracování však zároveň dokáže žáky skutečně zaujmout.
- Cvičení jsou různorodá a pomáhají žákům připravit se k přijímacím zkouškám na osmiletá gymnázia.
- Ve cvičeních jsou uplatňovány mezipředmětové vztahy. Důraz je však prioritně kladen na procvičování mluvnice a stylistiky.
- Průběžně jsou zařazovány texty a úkoly, které pomáhají rozvíjet čtenářskou gramotnost.
- Řešení úkolů nechává dostatečný prostor kreativitě a individualitě žáků, zároveň však učí žáky vzájemně spolupracovat.
- Žáci jsou vedeni k vyhledávání informací a jejich interpretaci v písemné i v ústní podobě.
- Celá edice byla vyvíjena ve spolupráci s vybranými pedagogy s dlouholetou praxí na 1. stupni ZŠ.

Učebnice je vytvořena v souladu s rámcovým vzdělávacím programem.

Další tituly z řady Hravá čeština 5:

ISBN: 978-80-7563-136-7

